

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 grudnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Szczytnie w II Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Andrzej Janowski

Protokolant: sekr. sąd. Katarzyna Strzelec

przy udziale As. prok. Prokuratury Rejonowej w Szczytnie Anny Szelugi-Skłódowskiej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 grudnia 2016 r. sprawy:

A. Ż., s. M. i A. z d. B. ur. (...) w S.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

- 1) Sądu Rejonowego w Szczytnie z dnia 29 listopada 2011 r. w sprawie II K 647/11 za przestępstwo z art. 178a §1 k.k. popełnione w dniu 25 sierpnia 2011 r. na karę 120 stawek dziennych grzywny po 10 zł za stawkę oraz środek karny zakazu prowadzenia w ruchu lądowym pojazdów mechanicznych kat. B na okres 1 roku;
- 2) Sądu Rejonowego w Szczytnie z dnia 22 grudnia 2011 r. w sprawie II K 804/11 za przestępstwo z art. 178a §1 k.k. popełnione w dniu 09 października 2011 r. na karę 150 stawek dziennych grzywny po 10 zł za stawkę oraz środek karny zakazu prowadzenia w ruchu lądowym pojazdów mechanicznych kat. B na okres 2 lat;
- 3) Sądu Rejonowego w Szczytnie z dnia 07 lutego 2013 r. w sprawie II K 802/12 za przestępstw z art. 244 k.k. popełnione w dniu 19 listopada 2012 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat tytułem próby;
- 4) Sądu Rejonowego w Szczytnie z dnia 26.03.2015 roku, sygn. akt II K 540/13:
 - a) za czyn z art. 289 § 1 k.k. popełniony w dniu 06 kwietnia 2013 r., na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności.
 - b) za czyn z art. 178a §4 k.k. popełniony w dniu 06 kwietnia 2013 r. na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności oraz środek karny 3 lat zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych,
 - c) za czyn z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 233 § 1 k.k. popełniony w dniu 23 kwietnia 2013 r. na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności
 - d) łącznie na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności;
- 5) Sądu Rejonowego w Szczytnie z dnia 07.09.2016 roku, sygn. akt II K 44/16, za ciąg przestępstw z art. 244 k.k., popełniony w okresie 12 września 2015 r. – 26 września 2015 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności;

I. na podstawie art. 569 §1 k.p.k., art. 85 §1 i §2 k.k. i art. 86 §1 k.k. łączy kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w Szczytnie z dnia 07 lutego 2013 roku w sprawie II K 802/12, z dnia 26 marca 2015 roku w sprawie II K 540/13 i z dnia 07 września 2016 roku w sprawie II K 44/16 (opisanymi w pkt 3-5) i w ich miejsce wymierza skazanemu A. Ż. karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej kary łącznej zalicza okres odbytej przez skazanego kary pozbawienia wolności w sprawie II K 540/13 oraz zaliczony w tej sprawie na poczet kary okres rzeczywistego pozbawienia wolności skazanego w dniach od 06.04.2013 r. do 07.04.2013 r.;

III. na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. w pozostałym zakresie łączone wyroki pozostawia do odrębnego wykonania;

IV. na podstawie art. 572 k.p.k. postępowanie o wydanie wyroku łącznego co do kar i środków karnych z wyroków Sądu Rejonowego w Szczytnie w sprawach II K 647/11 i II K 804/11 (opisanych w pkt 1 i 2) umarza;

V. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia skazanego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

A. Ż. został skazany następującymi prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Szczytnie z dnia 29 listopada 2011 r. w sprawie II K 647/11 za przestępstwo z art. 178a §1 k.k. popełnione w dniu 25 sierpnia 2011 r. na karę 120 stawek dziennych grzywny po 10 zł za stawkę oraz środek karny zakazu prowadzenia w ruchu lądowym pojazdów mechanicznych kat. B na okres 1 roku;

2. Sądu Rejonowego w Szczytnie z dnia 22 grudnia 2011 r. w sprawie II K 804/11 za przestępstwo z art. 178a §1 k.k. popełnione w dniu 09 października 2011 r. na karę 150 stawek dziennych grzywny po 10 zł za stawkę oraz środek karny zakazu prowadzenia w ruchu lądowym pojazdów mechanicznych kat. B na okres 2 lat;

3. Sądu Rejonowego w Szczytnie z dnia 07 lutego 2013 r. w sprawie II K 802/12 za przestępstw z art. 244 k.k. popełnione w dniu 19 listopada 2012 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności;

4. Sądu Rejonowego w Szczytnie z dnia 26.03.2015 roku, sygn. akt II K 540/13:

- za czyn z art. 289 § 1 k.k. popełniony w dniu 06 kwietnia 2013 r., na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności.

- za czyn z art. 178a §4 k.k. popełniony w dniu 06 kwietnia 2013 r. na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności oraz środek karny 3 lat zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych,

- za czyn z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 233 § 1 k.k. popełniony w dniu 23 kwietnia 2013 r. na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności

- łącznie na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności;

5. Sądu Rejonowego w Szczytnie z dnia 07.09.2016 roku, sygn. akt II K 44/16, za ciąg przestępstw z art. 244 k.k., popełniony w okresie 12 września 2015 r. – 26 września 2015 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności;

Aktualnie A. Ż. odbywa karę 8 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem w sprawie II K 802/12. Karę odbywa w systemie programowego oddziaływania. Skazany jest uzależniony od alkoholu.

(dowody: odpisy wyroków k.9,10-11,12,17,18, opinia o skazanym k.15-16, dane o karalności k.5-5v).

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 569 §1 k.p.k. Sąd wydaje wyrok łączny jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby, którą prawomocnie skazano lub wobec której orzeczono karę łączną wyrokami różnych Sądów.

Z kolei zgodnie z treścią art. 85 §1 i §2 k.k. Sąd orzeka karę łączną jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, zaś podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu w całości lub w części kary lub kary łączne za te przestępstwa. W myśl natomiast §3 tego artykułu jeżeli po rozpoczęciu, a przed zakończeniem wykonywania kary lub kary łącznej sprawca popełnił

przestępstwo, za które orzeczono karę tego samego rodzaju lub inną podlegającą łączeniu, orzeczona kara nie podlega łączeniu z karą odbywaną w czasie popełnienia czynu.

Z uwagi na fakt, iż kara łączna w wyroku łącznym stanowi odrębną karę zastępującą wszystkie wymierzone kary jednostkowe i wymierzone już kary łączne za pozostające w zbiegu przestępstwa, konieczne jest ustawowe określenie granic wymiaru tej kary, a ściślej mówiąc ustawowe przesądzenie górnej i dolnej granicy, w ramach których Sąd dokona wymiaru kary łącznej. Przy orzekaniu kary łącznej w wyroku łącznym mogą mieć zastosowanie różne systemy łączenia kar jednostkowych i łącznych. Są nimi: system kumulacji - polegający na zsumowaniu wszystkich wymierzonych kar jednostkowych i łącznych, a następnie wykonaniu jednej skumulowanej kary; system absorpcji - polegający na przyjęciu, że najsurowsza kara wymierzona za pozostające w zbiegu realnym przestępstwa pochłania kary łagodniejsze, co sprawia iż tylko ta kara podlega wykonaniu oraz system asperacji - polegający na przyjęciu za podstawę najsurowszej kary orzeczonej za pozostające w zbiegu przestępstwa, podlegającej odpowiedniemu obostrzeniu w sposób przewidziany w ustawie karnej. Występują także systemy mieszane w dwóch odmianach: redukcyjnym - polegającym na swoistym obniżeniu kary ustalonej w wyniku zsumowania kar jednostkowych i łącznych orzeczonych za poszczególne przestępstwa oraz system mieszany wykorzystujący elementy asperacji - polegający na określeniu zasad wymiaru jednej kary łącznej w oparciu o kary wymierzone jednostkowo i wymierzone już kary łączne, przy czym podstawą wymiaru kary łącznej jest najsurowsza z kar (jednostkowych lub łącznych) podlegająca jednak obostrzeniu w sposób przewidziany w ustawie. Obowiązujący Kodeks karny opiera się co do zasady na systemie mieszanym, nazywanym także systemem kary łącznej. Należy jednak podkreślić, że regulacje zawarte w przepisach art. 85 i następnym k.k. nie wskazują w sposób jednoznaczny modelu (zasady, dyrektywy), który stanowić powinien podstawę wymiaru kary łącznej. Zgodnie bowiem z art. 86 k.k. Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar (jednostkowych, łącznych) wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak ustalonych w tym przepisie granic danego rodzaju kary. W orzecznictwie panuje pogląd, iż wybór sposobu wymiaru kary łącznej uzależniony jest od oceny okoliczności konkretnego wypadku, w tym w szczególności więzi o charakterze przedmiotowym i podmiotowym pomiędzy poszczególnymi przestępstwami, za które wymierzono kary jednostkowe (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 października 2002 r., II KK 270/02, LEX nr 55547).

Należy także nadmienić, iż – jak wynika z art. 85a k.k. orzekając karę łączną, Sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Warunki do wydania wyroku łącznego na gruncie niniejszej sprawy w rozumieniu art. 569 §1 k.p.k. w zw. z art. 85 §1 i §2 k.k. spełniały wyroki SR w Szczytnie w sprawach II K 802/12, II K 540/13 i II K 44/16 (opisane wyżej w pkt 3-5), w których wymierzono skazanemu kary pozbawienia wolności. Kary bowiem orzeczone w sprawach II K 647/11 i II K 804/11 (pkt 1-2) zostały już wykonane w całości. Wprawdzie także kara z wyroku II K 540/13 została już w całości wykonana, to jednak zauważyć należy, iż w momencie wszczęcia postępowania o wydanie wyroku łącznego podlegała ona wykonaniu (k.2,15) – zakończenie jej wykonywania nastąpiło dnia 14.11.2016 roku.

Pomiędzy zbiegającymi się przestępstwami, za które wymierzono skazanemu kary w sprawach II K 802/12 i II K 44/16 istnieje związek przedmiotowy, bowiem w tych sprawach skazano A. Ż.za czyny z art. 244 k.k. Natomiast nie ma bliskości przedmiotowej między tymi przestępstwami, a przestępstwami osądzonymi w sprawie II K 540/13, w której skazano A. Ż.za czyny z art. 289 §1 k.k., 178a §4 k.k. i z art. 18 §2 k.k. w zw. z art. 233 §1 k.k., a więc za przestępstwa skierowane przeciwko innym, różnorodnym dobrom prawnym.

Nadto pomiędzy przestępstwami będącymi przedmiotem spraw II K 802/12, II K 540/13 i II K 44/16, brak bliskości czasowej, bowiem popełnione zostały w okresie od 19 listopada 2012 roku do 26 września 2015 roku, a więc na przestrzeni prawie 3 lat.

Wydając wyrok łączny Sąd ma obowiązek uwzględnić w zakresie wymiaru kary wszystkie te okoliczności, które zaistniały także po wydaniu poprzednich wyroków i które wskazują na przebieg procesu resocjalizacji. Na wymiar kary łącznej w wyroku łącznym poza zasadami określonymi w art. 86 §1 k.k. istotny wpływ ma zachowanie się

skazanego w zakładzie karnym czy w środowisku, w którym znajduje się po prawomocnym skazaniu poszczególnymi wyrokami. W tym wypadku zachowanie się skazanego warunkach izolacji penitencjarnej jest dobre, poprawne o czym świadczy opinia o skazanym z dnia 20 października 2016 r. wydana przez dyrektora Aresztu Śledczego w S. (k.15-16). Z opinii tej wynika, iż skazany swoim zachowaniem nie sprawia problemów natury wychowawczej. W grupie współosadzonych funkcjonuje zgodnie, do położonych jest regulaminowy. Nie jest uczestnikiem podkultury przestępczej. Nie stosowano wobec niego środków przymusu bezpośredniego nie stosowano. Nie był karany dyscyplinarnie, czterokrotnie nagradzany był regulaminowo. Skazany jest zatrudniony, z powierzonych obowiązków wywiązuje się właściwie. Brał udział w programie readaptacji społecznej. Utrzymuje kontakty z rodziną. Aktów agresji czy autoagresji nie stwierdzono. W opinii wskazano także, że postępy skazanego w procesie resocjalizacji w chwili obecnej są umiarkowane.

Uwzględniając powyższe Sąd, mając możliwość wymierzenia kary łącznej w granicach od 10 miesięcy do 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności, uznał że nie zachodzi potrzeba orzeczenia maksymalnie długiego okresu resocjalizacji skazanego w warunkach izolacji penitencjarnej, bowiem jego obecne zachowanie wskazuje, że czyni on zauważalne postępy w procesie resocjalizacji, z drugiej wszakże strony wielość popełnionych przez skazanego przestępstw, różny ich charakter oraz długi okres czasu, w ciągu którego dopuszczał się łamania prawa, w zestawieniu z faktem uporczywego łamania sądowego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, będącego skutkiem także uporczywego prowadzenia pojazdów w stanie nietrzeźwości - co świadczy o całkowitym lekceważeniu przez skazanego wyroków i porządku prawnego - prowadzi do konkluzji, że nie zasługuje on na zbyt łagodne potraktowanie i wymaga w dalszym ciągu długotrwałego okresu resocjalizacyjno-wychowawczego, który kara łączna orzeczona niniejszym wyrokiem łącznym w wymiarze 2 lat pozbawienia wolności – w pełni zapewnia.

Określając wymiar tak ukształtowanej kary łącznej Sąd miał na uwadze również to, że instytucja kary łącznej nie jest w żadnym razie instrumentem łagodzenia kar orzeczonych za zbiegające się przestępstwa, a fakt popełnienia wielu przestępstw jest okolicznością zaostrzającą wymiar kary.

Sąd uznaje, że tak orzeczona kara łączna uwzględnia wszystkie wskazane okoliczności, jest zgodna z zasadą trafnej reakcji karnej i w sposób właściwy zrealizuje nie tylko swoje funkcje wychowawcze, ale także zapobiegawcze.

Względy prewencji szczególnej, jak i ogólnej, w ocenie Sądu, wskazywały na konieczność wymierzenia skazanemu kary łącznej według zasady asperacji, uznając tę metodę za najbardziej adekwatną w niniejszej sprawie.

Na poczet kary łącznej Sąd zaliczył okres odbytej przez skazanego kary w sprawie II K 540/13 oraz okres rzeczywistego pozbawienia skazanego wolności w tej sprawie w dniach od 06.04.2013r. do 07.04.2013 r.

Na podstawie art. 576 §1 k.p.k. wyroki podlegające łączeniu w zakresie nieobjętym wyrokiem łącznym Sąd pozostawił odrębnemu wykonaniu – jak w pkt III, a na podstawie art. 572 k.p.k. w pozostałym zakresie postępowanie umorzył – jak w pkt IV.

Sąd ponadto zwolnił skazanego od ponoszenia kosztów postępowania.